

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖

คดีละเมิดที่จะอยู่ในอำนาจศาลปกครองนั้นจะต้องเป็นคดีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ข้อเท็จจริงคดีนี้ โจทก์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนยื่นฟ้องจำเลยทั้งสิบซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย โจทก์ว่าจงใจกระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมายหลายประการ เมื่อโจทก์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖ โจทก์จึงได้รับมอบหมายจากรัฐให้ใช้อำนาจปกครองบางประการและหากโจทก์ใช้อำนาจดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอันเป็นละเมิด คดีนั้นย่อมเป็นคดีปกครองและอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง แต่คดีนี้โจทก์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มิใช่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและมูลเหตุแห่งคดีนี้โจทก์ก็ฟ้องว่า ความเสียหายเกิดจากการที่จำเลยทั้งสิบร่วมกันออกเสียงลงคะแนนในการประชุมสภามหาวิทยาลัยของโจทก์ ความเสียหายดังกล่าวนี้จึงเกิดจากการดำเนินกิจการภายในของโจทก์เอง มิได้เกิดจากการที่จำเลยทั้งสิบใช้อำนาจทางปกครองที่ได้รับมอบหมายจากรัฐอันจะเป็นละเมิดจากการใช้อำนาจทางปกครองที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง แต่เป็นคดีละเมิดทั่วไปซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม